

at Kreditforeningerne i langt høiere Grad ville slutte sig til den nye Bank; der vil komme et intimere Forhold tilveie, og som et Endemaal synes jeg, man kunde tænke sig, at Banken vilde blive en eneste stor, almindelig Hypothekbank for hele Landet, i hvilken de nuværende Kreditforeninger efterhaanden vare gaaede op. — Der var et andet Spørgsmaal, som det var mig en stor Tilfredsstillelse at høre, at den høitærede Finanzminister ogsaa var enig med mig, i Modsetning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Det var nemlig mit Ønske om, at man ikke burde fastholde den Passus i § 1, at Medlemmerne kun kunne faae Laan med bestemte, aarlige Afbetalinger. Dette mente den meget ærede Finanzminister kunde være ret gavnligt, men udtalte tillige, at det var Kreditforeningernes Skyld, at noget Saadant ikke kunde finde Sted, og oplyste om den bestaaende Lovgivning for Kreditforeningernes Statuter, at hvad her staar, er det Samme, som staar i den tidligere Lov. Det er meget vigtigt, og det var mig selvfølgelig vel bekiendt, men naar man gaar hen og skaber noget Nyt, saa var det jo dog ikke nogen Skade til, om man benyttede Leiligheden til at skaffe bedre Principer Afgang, og saa vidt jeg forstod den høit ærede Finanzminister, var han ogsaa af samme Mening. Jeg tror, at det vil være overordentlig gavnligt, hvis vi kunne faae, som den meget ærede Finanzminister sagde, forskjellige Klasser, saa at første Klasse indenfor en meget lav Grændse var uopsigelig, medens de andre derimod vare rafft amortisable, og endelig er den høitærede Finanzminister vel ogsaa enig med mig i, at man ogsaa maa have en Afdeling for de aldeles nødvendige Dristislaan. Hvis jeg forstod den meget ærede Minister ret, saa mente han, at der ved Siden af Uopsigeligheden for den finere Klasse, skulde være en ganske ringe Amortisation. I alle Tilfælde var det dog den samme Tanke, som jeg i Gaar udtalte, idet jeg nemlig mener, at der ved Siden af den fuldstændige Uopsigelighed for denne Klasse godt kunde gaa en meget ringe aarlig Udbetaling, der imidlertid ikke skulde anvendes til at afbetale Gjælden, men derimod skulde opsamles til et Slags Aktiekapital for Landbruget, hvortil jeg ogsaa havde tænkt mig, at Statens Grundfond skulde gaa, i Stedet for at blive tilbagebetalt, saa at Staten paa en Maade blev Aktiehaber i Banken sammen med Førsteprioritetshaverne. Jeg indser ikke Andet, end at man paa den Maade vilde drage alle Landets Eiendomsbesiddere til efterhaanden at blive Aktiehavere i Banken, der saa i Tidens Løb vilde faae

en Aktiekapital, der fuldt ud kunde dække alle Krav. Naar slige Forhold kunne staffles til Veie ved Forhandling i Udvalget, saa indser jeg ikke rettere, end at en saadan Bank maatte komme til at virke i allerhøieste Grad nyttig og befrugtende. Der var ogsaa en anden Øttring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som blev modtaget af den høitærede Finanzminister, og som jeg er saa heldig ligeledes at være enig med denne i. Det ærede Medlem mente nemlig, at det kunde være ret heldigt, om man til sine Tider ved forøget Rente kunde skaffe høiere Kurs paa Obligationerne. Nei, det behøve vi efter min Mening ikke en Hypothekbank til. Ved den høiere Rente kunne vi selv skaffe en høiere Kurs paa vore Obligationer, saa det skulle vi ikke have nogen Hypothekbank til. Hypothekbanken er netop for at skaffe os Laan til lav Rente og ved Statens paatrykte officielle Præg tilveiebringe den høiere Kurs.

Formanden (Berg): Turde jeg amøde den ærede Taler om at vende sig noget mere mod Formanden.

Bluhme: Men naar dette altsaa er Formaalet nu og i Fremtiden at tilveiebringe Kapital for Landbruget til en billigere Rente til den høiere Kurs, som Statens Medhjælp kan skaffe, tror jeg ogsaa at den Maade, som Lovforslaget foreslaar at tilveiebringe Pengene paa, ganske vist kan være nødvendig til at begynde med, men i Længden vil den virke skadelig. Det er nødvendigt, som den høitærede Minister sagde, for at skaffe Penge strax, at der mødes med et Grundfond. Et nyt Institut har ikke Kredit, fordi det melder sig, det kan ikke afsætte sine Obligationer, men naar det møder med et stort Grundfond og Statens officielle Præg, er det en Selvfølge, at der er en Mulighed for at skaffe det god Kurs. Til at begynde med vil det jo altsaa vistnok være nødvendigt at gaa frem paa den i Lovforslaget fremsatte Maade, men naar en Gang dette Instituts, denne Hypothekbanks Obligationer har faaet Kurs paa Verdensmarkedet, kan jeg ikke indse, at denne dog dyre Maade at skaffe Penge paa skulde være nødvendig. Har Hypothekbanksobligationerne en Gang paa det store Verdensmarked faaet en fast Norm i Forhold til andre Obligationer, kan jeg ikke indse, af hvilken Grund en saadan Bank som denne, i Lighed med Kreditforeningerne, ikke skulde kunne give Laan til enhver Tid af Aaret til Enhver, der med Berettigelse søger at blive Interessent. Naar det naaedes, er der ikke